

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا

له زهیدی کوری ئه رقه مه وه - ره زای خوی لیبیت - ده لیت: هیچتان پینالیم تنها نه وه نه بیت که پیغمبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - (له نزایه کیدا) ده یفرموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا». «واته: خودایه؛ من په نات پیده گرم له بی ده سه لاتی و ته مبه لی و ترسنوکی و ره زلی و پیری و سزای گور، خودایه؛ وستی خو پاراستن له تاوان بیه خشه به ناخ و ده روونم، ویاک و خاوینی بکه ره وه له وستی تاوان و خراپه کردن چونکه تو باشترین که سیت که خاوینی بکه یته وه، خویه؛ تو سه ریبه شتیار و خاوه نی ناخ و ده روونمی، خویه؛ من په نات پیده گرم له زانستیک که سوودی نه بیت، وله دلک که له تو نه ترسیت، وله نفس و ده روونیک که تیر نه بیت، وله نزایه که «وه لام نه درتته وه».

[سه حیج - راست] [(مسلم) ربوایه تی کردوه]

یه کیک له نزاکانی پیغمبه ر - صلی الله علیه وسلم - ئه م نزایه بوو: «اللهم إني أعوذ بك: خودایه؛ من په نات پیده گرم»؛ وداوای دالده دان و به هاناوه هاتن له تو ده که م، «من العجز: له بی ده سه لاتی»؛ به وهی نه توانم ری کار پکی به سوود جیه جی بکه م، «وَالْكَسَلِ: و ته مبه لی»؛ به وهی خواستم نه بیت له سه ر ئه نجامدانی خیر و چاکه، بی ده سه لات ناتوانیت ری کاره که جیه جی بکات، و ته مبه ل خواستی له سه ر نیبه و نایه ویت، «وَالْجُبْنِ: و ترسنوکی»؛ به وهی نه توانم پرؤم به ره و ئه و شته ی پیوسته جیه جی بکریت، «وَالْبُخْلِ: و ره زلی»؛ به نه به خشینی ئه و شته ی واجبه خرج بکریت، «وَالْهَرَمِ: و پیری»؛ کاتیک ته من گه وره ده بیت و لاشه لاواز ده بیت، «وَعَذَابِ الْقَبْرِ: و سزای گور»؛ و ئه و هوکارانه یشی هوکاره بو سزای نپو گور. «اللهم آت نفسي: خودایه بیه خشه به ده روونم»؛ و سه رکه و تووی بکه، «تقواها: وستی خو پاراستن له تاوان - ته قواداری-»؛ ئه میش به ئه نجامدانی په رستنه کان و دوورکه و تنه وه له سه ریچیه کان، «وَزَكَّاهَا: ویاکو خاوینی بکه ره وه»؛ له ره و شت و هه ل سوکه و ته خراپ و پیسه کان، «أنت خير من زكَّاهَا: تو باشترین که سی که خاوینی بکه یته وه»؛ و هیچ که سیک ناتوانیت پاکي بکاته وه جگه له تو، «أنت وليُّها: تو سه ریبه رشتیار»؛ و سه ری ده خیت و رات گرتووه، «ومولاهَا: و خاوه نی ناخ میت»؛ هه موو شتیک له مندا له ژپر رکیفی تو به، و په ره و ردگار و خاوه نی منیت و تنه ا تو نبعمه ته کانت به من به خشيووه. «اللهم إني أعوذ بك مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ: خویه؛ من په نات پیده گرم له زانستیک که سوودی نه بیت»؛ وه کو زانستی ئه ستره کان و فالگرتنه وه و سیحر، یان زانستیک سوودی نه بیت له قیامه تدا، یان زانستیک کرده وهی پینه کریت، «وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ: وله دلک که له تو نه ترسیت»؛ و ملکه چ نه بیت بو، و هیور و ئارام و دلنیا نه بیته وه به یادی تو، «وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ: وله نفس و ده روونیک که تیر نه بیت»؛ رازی نیبه به وهی الله پی به خشيووه له رزقی حه لال ویاک، «وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا: ره ت بکرته وه، «لَا يُسْتَجَابُ لَهَا: و لام نه درتته وه».

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

